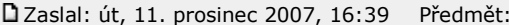

Mám zakázáno na Aldebaranu říkat názory, neb jsou to pouze bláboly (zákaz je proto, aby se je nikdo na světě nedozvěděl) ; a tak je svobodně musím říkat oklikou (aby se je každý na světě dozvěděl)....
... což znamená, že zákaz byl neúčinný a tedy zbytečný (řekl bych to vulgárněji : byl na h****)

Zoe

Michal napsal:

Tohle je náš dlouhodobý spor.

Jenže podle OTR jsou si všechny tři hmotnosti (setrvačná, gravitační pasivní a gravitační aktivní) rovné.

Gravitační pole je závislé od celého tenzoru energie-hybnost. Pokud tělesa kolem nás letí, mají skutečně větší hmotnost, a tím pádem vytvářejí i "silnější" gravitační pole. Jenže, narozdíl od stavu, kdy jsou v klidu, se na tvorbě grav. pole podílí i jejich hybnost. A ta jaksi "brání tomu, aby se tělesa do černé díry nezhroutila".

To Schwarzschildovo řešení předpokládá nulovou rychlost. Pro pohybující se těleso je systém rovnic mnohem složitější (mnohem méně členů je rovno nule). NENÍ to tak, že pouze dosadíme hmotnost pohybujícího se tělesa do Schwarzschildova řešení.

To je docela zvláštní. Pohyblivá tělesa mají dle tebe vyšší gravitační hmotnost a dle STR navíc ještě i menší objem. To by mělo to zhroucení do ČD tedy naopak ještě katalyzovat, ne? Navíc, jak jsem tu už naznačil, na pohyblivých tělesech plyne pomaleji čas. Když se tedy dvě paralelně letící kosmické lodi v soustavě, ve které jsou v klidu gravitačně přitáhnou a srazí řekněme za 1 rok, potom v soustavě, ve které jsou tyto lodi v pohybu to bude trvat vždy déle, úměrně příslušnému gama faktoru. Když poletí dostatečně rychle aby jejich gama faktor byl např. 10, srazí se až za 10 let (vůči hodinám které jsou vzhledem k nim v klidu). Jejich gravitační hmotnost se tedy naopak zmenšila.
.....

To je zajímavé. Já si k tomu přidám svůj názor : Situační příklad Zoeho říká : my-pozemský pozorovatel ve své soustavě pozorujeme dvě rakety paralelně letící směrem od nás, přičemž vzájemná vzdálenost je docela malá tak, že mezi nimi působí znatelná gravitace. Díky této gravitaci se např. za 1 rok nakonec přitáhnou a srazí. Pak Zoe k tomu říká, že my-pozemský pozorovatel budeme „jejich srážku trvající 1 rok v jejich soustavách“ pozorovat, že se odehrála déle, např. 2 toky...kvůli dilataci času, která panuje na obou raketách. Já si myslím, že nikoliv. Myslím si, že dilatace času panuje právě pouze ve směru pohybu raket a že kolmo na pohyb dilatace času není. Proto i my na Zemi budeme „snímat“ informaci o časovém intervalu srážky raket taky 1 rok.

Dodám k tomuto příkladu své názory : právě tento příklad se hodí k ukázce, že čas má tři dimenze. Ve směru pohybu bude složka času $t(1)$ dilatovat, a v dalších dvou složkách $t(2)$, $t(3)$ dilatovat nebude. (!) Proto se dozvíme (sejmutím informací dodaných z raket na Zemi) že čas kolmý mezi raketami nedilatoval a je taky vnímán-snímán pozorovatelem pozemským jako 1 rok. Chtělo by to vymyslet na to experiment...a tím by se i prokázaly (nebo neprokázaly) ony tři dimenze času.

Zopakuji své myšlenky : Hmotný bod putuje vesmírem „po délkové trajektorii“ a tuto lze snímat do zvolené soustavy tří dimenzí délkových, tak že spouštíme „složky“, tři složky. Soustava délkových dimenzí „stojí“ a těleso-bod putuje po křivých trajektoriích a proto jsou složky v různých snímcích různě velké protože...protože se domníváme, že soustava „stojí“. Ale...ale u času já přemýšlím, že to bude nějak opačně : bod-Zem také putuje vesmírem „po časové trajektorii“ (ukrájuje časové intervaly) a také se mohou spouštět do zvolené soustavy tří časových dimenzí „složky“ ale tato soustava z mě neznámých důvodů „nestojí“ není „pevná“ ale n a t a $č$ í se ; čili u nás na Zemi pokud tato putuje po vesmíru (očima „cizích“ pozorovatelů) po „klikaté časové trajektorii, tak vždy se soustava časová, soustava tří časových dimenzí natočí vůči našemu bodu tak, že po spuštění složek na tyto tři dimenze, jsou intervaly složek

stejně. Soustava se natáčí tak, že my na Zemi pozorujeme do tří složek stejný tok času. (u pohybu do délkových dimenzí to tak není)....??

Takže tok času je-li do tří dimenzí pro pozemského pozorovatele stejný, je ukrajován stejný interval na každé složce, pak se pro Zemi jeví stárnutí „do koule“, ...čili ve zvolené soustavě tří os (os i délkových i časových) stárne vesmír pro pozemského pozorovatele do všech směrů stejně rychle. Ale může pozorovatel pozemský sledovat, že „raketě“ čas dilatuje v jednom směru...Tato dilatace však na raketě pozorována není. Znamená to, že pozemský pozorovatel dostal informaci – snímek o potočené jedné časové dimenzi rakety.

.....

JN, 12.12.2007